

РЕШЕНИЕ

№ 684

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разглежда докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110123523 по описа за 2023 година

Предявени са за разглеждане кумулативно обективно съединени два осъдителни иска: 1/ по **чл. 195, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД** за сумата от 5767 лева, представляваща разходи за отстраняване на недостатъци по закупен от ищеца лек автомобил на 07.11.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от подаването на исковата молба до погасяването и 2/ по **чл. 195, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД** за сумата от 269,90 лева, представляваща обезщетение за вредите, претърпени от ищеца вследствие неизпълнение на задължението на ответника за продаването на лек автомобил без недостатъци с договор от 07.11.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от подаването на исковата молба до погасяването.

Ищецът Г. П. С. твърди, че на 07.11.2022 г., в гр. София, с ответника В. В. П. сключили договор за покупко-продажба на моторно превозно средство в писмена форма с нотариална заверка на подписите от нотариус Рна нотариалната камара с район - Районен съд град София. По силата на договора ищецът придобил собствеността върху процесния автомобил „Мазда“ модел „ЦХ-7“, с рег. № . Преди сключването на договора ищецът извършил обстоен преглед на автомобила в гр. София, като не забелязал недостатъци, които могат да се установят видимо по него. Изпробвал го и не забелязал нищо смущаващо при управлението му. Бил уверен от продавача, че автомобилът е в добро състояние и няма необходимост от належащи ремонти по него. Сочил, че след сключването на договора, около 17.30 часа, тръгнал със закупения автомобил от гр. София към гр. Варна. Твърди, че около три часа по-късно, в района на гр. Севлиево, по време на движение, двигателят на автомобила придърпал и се чул силен шум, наподобяващ гръм. След като спрял автомобила, потърсил съдействието на пътна помощ. Автомобилът бил закаран чрез платформа в автосервиз, където било установено, че цялото количество масло е изтекло от двигателя. В

следващите няколко дни бил уведомен, че двигателят е “тотална щета”, поради обстоятелството, че има множество несъответстващи на характеристиките на автомобила болтове и два големи отвора по блока на двигателя, които не могат да се забележат с обичаен преглед и са вследствие на неправилна и неадекватна поддръжка на автомобила. Бил уведомен също така и за други неизправности, които не биха могли да се установят при първоначалния оглед на автомобила, а именно: напълно износен съединител, маховик и турбина, която имала изкривяване по оста. Сочил, че получил препоръка от автосервиза да закупи двигател, втора употреба, както и останалите, необходими за ремонта части. На 16.11.2022 г. успял да открие и да закупи работещ двигател от бракуван автомобил от “Авточасти Франц” ЕООД гр. Ямбол, за сумата от 3000 лева. На 05.01.23 г. ремонтът бил завършен и автомобилът му бил предаден, като на 28.02.23 г. му била издадена фактура за извършения ремонт на стойност 2767.00 лева, които заплатил в брой. Освен разходите за ремонта, сочил, че заплатил и сумата от 70 лева за репатриране на автомобила до сервиза. Освен това, твърди, че за времето, през което бил лишен от възможността да ползва закупения автомобил, бил принуден да наема автомобили от фирма “Модул” ЕООД, като за периода от 10.11.22 г. до 19.12.22 г. заплатил общо сумата от 199.90 лева.

Твърди, че след възникналия инцидент, незабавно се обадил на продавача В. П. и го уведомил за същия. Заявил му, че от правните възможности по чл. 195 от ЗЗД, избрал да отстрани недостатъците по лекия автомобил за сметка на ответника. Тъй като не получил съгласие от него, че ще заплати стойността на ремонта, ищецът твърди, че му изпратил писмено уведомление с телепоща със заверка на съдържанието, получена от него на 11.11.22 г., с което го поканил да му възстанови сумата от 5000 лева по посочена в поканата банкова сметка. Поканата била получена на 15.11.2022 г., но ответникът не погасил задължението. Поради тези и останалите подробно изложени съображения, моли съда да уважи предявените иски като осъди ответника да му заплати процесните суми. Претендира разноски.

В сръчно постъпил отговор, ответникът В. В. П. оспорва основателността на предявените иски. Признава факта на сключения между страните договор за продажба на автомобил, но отрича да е налице неточно изпълнение на задълженията от негова страна. Оспорва твърдението, че към момента на предаване на процесния автомобил, същият е имал недостатъци, които съществено да са намалили неговата цена или годност за обикновената, или за предвидената в договора употреба. Оспорва твърдението автомобилът да е имал технически неизправности, включително такива, които да доведат до повреда в двигателя му. Оспорва твърденията, че е настъпила неизправност на автомобила, момента на настъпването ѝ, характера на неизправността, необходимостта от извършването на сторените разходи за ремонт и покупка на блок за двигател на МПС, както и наличието на причинна връзка между неизправността и състоянието на автомобила към момента на предаването му на ищеца. Оспорва, че направените разходи съответстват на средната пазарна стойност на такъв вид разходи, оспорва причинната връзка между повредата и разходите, както и факта, че разходите действително са направени. Навежда, че процесната повреда може да се получи в резултат на неправилно боравене с органите на управление на автомобила. Сочил, че стилът на шофиране на ищеца, демонстриран по време на изпитването на автомобила, се характеризирал със сменяне на предавките на скоростната кутия на 5000 - 5500 оборота и изрично споделил, че това е неговият стил на шофиране. Счита, че възможна причина за инцидента е и фактът, че ищецът управлявал автомобила без смазочно масло в двигателя. Оспорва твърдението, че двигателят на автомобила не е надлежно поддържан и че е имал неизправности, както и модификации, които да не са били известни на купувача. Навежда, че автомобилът е бил с монтирана газова уредба, като сочил, че от техническа страна монтирането ѝ е невъзможно без извършването на

модификации по двигателя на автомобила. Доколкото купувачът е бил наясно с обстоятелството, че автомобилът е с монтирана газова уредба (това обстоятелство е вписано и в талона на автомобила), то счита, че на последния следва да е известно и че са правени съответните промени по двигателя. Оспорва твърдението, че към момента на предаване на автомобила отделните му компоненти са имали износване, по-голямо от обичайното за автомобил с период на експлоатация и характеристики като на процесния.

Посочва, че ищецът не е спазил изискванията на чл. 194, ал. 1 от ЗЗД за незабавно уведомяване на ответника за твърдения недостатък. Сочи, че извършеното уведомяване е несвоевременно и не съдържало данни какъв е твърденият недостатък на вещта, а единствено обвинение, че недостатък на автомобила е причинил повредата в двигателя. Липсвало освен това уведомление за твърдените в исковата молба несъответстващи на характеристиките на автомобила промени по двигателя, неадекватна поддръжка на автомобила, износвания на маховик, съединител и турбина. Счита, че доколкото двигателят е бил изправен и е функционирал нормално към момента на предаване на автомобила, последвалата му повреда не съставлявала скрит недостатък. Счита, че съгласно чл. 194, ал. 1 от ЗЗД уведомлението следва да съдържа данни за открития недостатък, съществувал към момента на предаване на вещта, а не за последващи повреди, произтичащи от него, като с оглед твърденията в исковата молба следвало да се приеме, че твърдените скрити недостатъци са станали известни на ищеца още към момента на извършване на ремонта на автомобила в края на 2022 г., но купувачът не го уведомил за тях, а ги е посочил за първи път в исковата молба по делото. Поради това намира, че ищецът не е запазил правата си при условията на чл. 194, ал. 1 от ЗЗД. Поради тези и останалите подробно изложени съображения, моли предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от **фактическа страна**:

В производството са събрани гласни доказателствени средства чрез разпита на двама свидетели. От показанията си свидетелката М, намираща се във фактическо съжителство с ищеца, се установява, че при закупуване на процесния лек автомобил „Мазда“ на 07.11.2022 г. е придружавала ищеца в гр. София. Преди сключване на сделката свидетелката огледали процесния лек автомобил, направили тестово управление с него, след което сключили сделка за покупко-продажба на процесния лек автомобил, удостоверена от нотариус. Заявява, че при извършване на продажбата продавачът не е уведомил купувача за това колата да има каквито и да е технически проблеми. След сключване на сделката, заедно с ищеца отпътували към гр. Варна с процесния лек автомобил, като по пътя, преди табелата за гр. Севлиево, се чул силен гърмеж в предната част на автомобила, образувала се голяма дия от масло, автомобилът загубил равновесие и имало опасност да излезе от пътя, но ищецът, който управлявал автомобила, успял да го овладее и да спре. Преди описания от свидетелката гърмеж на автомобила, сочи, че не е имало никакви признаци на повреда преди това. Заявява, че след инцидента са позвънили на пътна помощ, закарали са автомобила за ремонт в сервиз в гр. Севлиево. След настъпване на инцидента ищецът е позвънил на продавача, поискал е да си разделят разходите, но последният категорично е отказал съдействие. Сочи, че три дни след процесния инцидент, заедно с ищеца са закупили нов двигател за лекия автомобил, за да бъде монтиран на колата, като след това ищецът отново уведомил продавача за направените разходи, но продавачът е отказал да участва в поемането на каквито и да е разходи.

От показанията на втория разпитан по делото свидетел, А, автомонтъор и собственик на автосервиз в кв. Симеоново, се установява, че познава ответника като

бивш собственик на л.а. „Мазда СХ-7“. Сочи, че ответникът редовно е посещавал сервиза му за смяна на масло и за диагностика – средно през месец-два. Потвърждава, че приложените и приети по делото стокови разписки са свързани с извършени от него ремонти и обслужване на процесния автомобил.

Съдът кредитира показанията на свидетеля Теологос, като счита същите за достоверни и обективни. Кредитирани като достоверни обаче следва да бъдат и показанията на свидетелката Мiroва – намираща се във фактическо съжителство с ищеца, които, преценени от съда съобразно разпоредбата на чл. 172 ГПК с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид и възможната нейна заинтересованост, се явяват непротиворечиви и кореспондиращи с останалите доказателства по делото.

Като писмени доказателства са представени фактура № 0000016610 от 16.11.2022 г. (л.8 по делото), издадена от „Авточасти Франц“ ЕООД на стойност 3000 лв., като видно от фактурата са начислени за блок за двигател Mazda, глава, 4 бр. бутало, 4 бр. бигла, картер, на обща стойност 3000 лв. Представен е и фискален бон от 16.11.2022 г. (л. 8 гръб по делото) за заплащане на сумата от 3000 лв. за „грундауер части двигател“, издадена от „Авточасти Франц“ ЕООД.

Като писмено доказателство е представена и фактура № 2000000058/28.02.2023 г. (л.9 по делото), издадена от „Примилекс“ ЕООД на Г. П. С.а за закупуване на 14 бр. авточасти и консумативи за лек автомобил на обща стойност 2767,00 лв. Представена е и фискален бон от 28.02.2023 г. (л. 9 гръб по делото), за заплащане на „резервни части“ на стойност 1688 лв. и „услуги“ на стойност 1079 лв., издадена от „Примилекс“ ЕООД.

Приета по делото е и фактура № 0000000836 от 07.11.2022 г. (л.10 по делото), издадена от „Симе-Канс-56“ ЕООД - гр. Севлиево с получател на услугата – Г. П. С. и с посочено основание „репатриране на аварирал автомобил „Мазда Сх7“ главен път I-4 в близост до Ряховците - с. Богатово“ на стойност 70 лв.

Представени като доказателство са и 4 бр. фактури, издадени от „Модул БГ“ ЕООД и получател Г. П. С. (л. 11-14 по делото) с посочени основания „наем на автомобили за рез. 101122916“ и със стойност на всяка фактура както следва: за периода 10.11.2022 – (не се чете) – 54,76 лв., за периода 10.11.2022 г. – 17.11.2022 г. – 54,76 лв., за периода 17.11.2022 – 23.11.2022 г. – 65,83 лв. и за периода 14.12.2022 – 19.12.2022 г. – 79,31 лв. Само към първата фактура е приложен фискален бон за сумата от 54,76 лв. Останалите фактури са представени без приложен към тях фискален бон за заплащане на сумата, отразена в тях.

Съдът намира, че представените писмени доказателства установяват извършването на разходите в размер на 3000 лв. – за части за двигател, 2767 лв. – за ремонт и резервни части и 54,76 лв. – за заплащане за резервен автомобил. Приложените фискални бонове доказват извършване на плащането на посочената в тях сума и за сключване на договор с материална доказателствена сила, тъй като според чл.118, ал.3 ЗДДС фискалният бон е хартиен документ, регистриращ продажба или доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се заплаща в брой, с чек, ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи платежните средства способи, издадено от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип или одобрена интегрирана информационна система за управление на търговската дейност. Посочените фискални бонове са приложени към фактури, издадени на името на ищеца като получател и доколкото фискалният бон е документ, удостоверяващ плащане на посочената в него парична сума, на основание чл. 109 ЗЗД, следва да се приеме, че той доказва, че ищецът е заплатил удостоверените в тях суми на лицата, които са ги издали.

По делото е допусната и прието заключение по съдебно-автотехническа експертиза, по която вещото лице, след като е посетил на място автосервиза на фирма „Примилекс“ ЕООД в с. Богатово, общ. Севлиево, където е извършил оглед на двигателя на автомобила, е дал отговори на поставените по делото задачи. При огледа е установено, че след настъпване на процесния инцидент, от двигателя са свалени всички външни детайли, необходими за поставянето им на новия двигател, като вещото лице не констатира други манипулации по двигателя. Вещото лице достига до извода, че причина за настъпване на аварията на л.а. „Мазда“ с ДК № на 07.11.2022 г. около 22 ч. в района на гр. Севлиево са получени отвори на цилиндричния блок на двигателя в зоната на втори работен цилиндър (отвори отпред и отзад на напречното разположение на двигателя), получени от възникнала повреда, а именно – счупване на мотовилката, свързваща колянвия вал с буталото на няколко места, което е довело до раздробяване на основата на буталото в областта на буталовия болт. Вещото лице посочва, че констатираните повреди не е възможно да са съществували при закупуването на автомобила, защото при тяхното наличие двигателят не би могъл да работи. Посочва се, че констатираният тип повреди не биха могли да бъдат установени при външен оглед на автомобила от неспециалист. Според експертното заключение, по време на работа на двигателя, буталата и мотовилките могат да се счупят от принудително прекомерно натоварване или от умора на материала. Причина за счупване се сочи, че винаги е чуждо тяло, което се сблъсква с буталото, от там ударът се прехвърля на мотовилката, докато двигателят работи. Тези чужди тела е отразено, че могат да бъдат откъснати части от мотовилката, колян вал, клапани или други. Вещото лице сочи, че причини за процесното счупване могат да са различни: при хидравличен удар, при навлизане на охладителна течност или гориво в цилиндъра или счупване вследствие на износване и умора на материала в случай на пренапрежение на материала. Посочва, че двете причини за счупване на буталото се различават по това, че при механична фрактура повърхностните части на фрактурата изглеждат сиви, не показват износване и маркирани линии, докато при счупване, вследствие на износване на материала, върху повърхността на счупването се образуват линии, разкриващи началната точка и постепенния ход на фрактурата. Прието е, че в процесния случай счупването на буталото в отворите за буталния болт са започнали от челото на буталото, което се е разцепило и разполовило на две части, а счупването от умора се получава в централната ос на буталото. Постоянното напрежение е довело до редуващи се напрежения при огъване и вследствие – до умора на материала, като при недостатъчно смазване, процесът може да бъде допълнително ускорен, дори при нормални натоварвания. Вещото лице е отразило като възможни причини за пренапрежение, довело до умора на материала: детонационно горене, силни вибрации на буталото, например ако челото на буталото има механичен контакт с цилиндровата глава, материални дефекти, прекомерна хлабина на полата на буталото и др. Възприето е, че неправилно поведение на водача при управление на процесния автомобил на високи обороти, може да доведе до ускоряване на възникнала повреда, също така ниско ниво на маслото може да доведе до недостатъчно смазване на колянвилковия механизъм, откъдето се получава сухо триене на частите една в друга, разширяване на материала от високите температури и оттам завличане на основни и мотовилкови лагери. Отчетено е, че проверката на количеството на маслото е задължение на водача. Поради това въз основа на посочените данни, вещото лице достига до извода, че в момента на сключване на процесния договор за покупко-продажба на процесния автомобил, повредата не е била налична. Възприема, че възникването ѝ в по-късен етап, не би могла да бъде предвидено нито от продавача, нито от купувача. Също така се посочва, че двата болта с различни глави са били на изпускателния колектор, но този колектор се намира извън двигателя и няма общо с работата на детайлите на двигателя,

а има за функция да отвежда изгорелите газове, поради което няма отношение към счуването на буталото.

В открито съдебно заседание вещото лице поддържа писменото заключение и посочва, че в процесния случай причините за счупване на мотовилката не могат да се определят, тъй като след престоя на двигателя толкова време, някои части са ръждясали и не е възможно да се открие точната причина. Констатира, че най-честата причина за такова счупване е механична намеса, отчупване на парче от детайл, като е възможно да се е отчупило парче от клапа, парче от буталните пръстени, които обират маслото, а друга вероятна причина е впръскване на повече гориво или воден удар – възможно е да е изпуснала някоя гарнитура и да е влезнала вода или масло в цилиндъра. Като по-рядко срещана причина сочи това да е умора на материала. Възприема, че от механизма на счупванията (цилиндърът е счупен от двете страни) най-вероятно към момента на инцидента двигателят е работил на високи обороти, като това се регулира автоматично от бордови компютър, който преценява колко гориво следва да се впръска и да е подал повече гориво, отколкото е необходимо.

По въпроса за стойността на авточастите, вложени при ремонт за отстраняване на повредите на процесния автомобил, вещото лице сочи, че варират ценово при различните доставчици, като след справка на стойностите в официалния сервиз на марката за България на частите, вложени в ремонта на процесния лек автомобил, се установява, че тяхната стойност е в размер на 3169,44 лв. с вкл. ДДС, като сумата представлява единствено стойността на частите, без включване на стойността на труда за подмяна. Стойността на ремонта от сервиз „Примилекс“ ЕООД, според представената по делото фактура, е отчетено, че възлиза на 2767 лв. с включената работа, която стойност е по-ниска от стойността на официалния представител на марката.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

Въз основа на представените доказателства по делото съдът намира за установено, че действително на 07.11.2022 г. вечерта, на междуградски път в близост до гр. Севлиево, лек автомобил марка „Мазда“ модел „ЦХ-7“, с рег. № , управляван от Г. П. С. е претърпял внезапна авария на двигателя на автомобила, който същият ден е закупил от ответника В. П.. След настъпване на инцидента от автомобила е изтекло голямо количество масло по пътното платно и не е могъл да се движи на собствен ход, поради което ищецът е извикал пътна помощ, за репатриране на автомобила. След репатриране на автомобила до сервиз „Примилекс“ в гр. Севлиево се е установило, че е необходим ремонт, за който ищецът е заплатил сумата от 2767 лв., а също така и за нов двигател, който е закупил от „Авточасти Франц“ ЕООД за сумата от 3000 лв., заедно с други резервни части за ремонт на процесния лек автомобил. Установява се освен това, че на 11.11.2022 г. ищецът е отправил до ответника покана чрез „Телепоща“ да заплати сумата от 5000 лева, но няма данни ответникът да е заплатил същата.

От приетото експертно заключение се установи, че от техническа гледна точка не може да се установи точната причина за настъпване на инцидента. Като възможни причини за настъпване на инцидента са посочени: хидравличен удар, при навлизане на охладителна течност или гориво в цилиндъра или счупване вследствие на износване и умора на материала в случай на пренапрежение на материала, както и поради управляване на автомобила на високи обороти и без достатъчно количество масло. Процесната повреда не е съществувала към момента на закупуване на автомобила, тъй като при наличието ѝ автомобилът не би могъл да се движи на собствен ход.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи от **правна страна:**

В тежест на ищеца по предявения иск по **чл. 195, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД** е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: наличието на валиден договор за покупко-продажба на процесния автомобил, сключен с ответника, по силата на който ищецът е получил вещта с твърдените недостатъци, които съществено намаляват нейната цена или нейната годност за обикновеното или за предвиденото в договора употребление; тези недостатъци да не са били известни на купувача при продажбата; продавачът да е бил уведомен незабавно от купувача за забелязаните недостатъци; ищецът да е отстранил недостатъците, като е направил твърдените разходи.

С проекта на доклад по делото, обективиран в определение от 16.07.2023 г., на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени фактите, че ищецът и ответникът са страни по процесния договор 07.11.2022 г., по силата на който ищецът придобил собствеността върху процесния автомобил „Мазда“ модел ЦХ-7, с рег. №; че преди закупуването на автомобила ищецът извършил обстоен преглед на същия, но не констатирал наличието на твърдените недостатъци по вещта. Проектът за доклад по делото е приет за окончателен в проведеното открито съдебно заседание на 12.10.2023 г. без възражения от страните.

Ето защо и на осн. чл. 153 ГПК съдът приема отделените за безспорни факти за доказани.

Основният спорен между страните въпрос е дали настъпилата повреда на двигателя на автомобила се дължи на скрити недостатъци на вещта. Според доктрината и съдебната практика недостатък е всяко отклонение на продадената вещ от нормативно установени, общоприети или уговорени качества на вещта, вследствие на което се намалява било цената на вещта, било нейната годност за нейното обикновено или уговорено употребление. В процесния случай по делото не се установи, в това число и с приетата САТЕ, причината за настъпване на повредата на автомобила – дали се дължи на умора на материала или е вследствие на механичен удар – навлизане на охладителна течност или масло в цилиндъра, или отчупване на детайл по време на работа на двигателя, който на свой ред счупва мотовилката и причинява неработоспособност на двигателя. От направената от вещото лице констатация, че поради изминалия период от време между настъпването на инцидента и извършения оглед на двигателя, не може да се установи точната причина за увреждането, тъй като двигателят и увредените детайли са били подложени на ръжда.

В случай, че уврежданията се дължат на умора на материала, е налице скрит недостатък, който не е могъл да бъде известен на купувача към момента на продажбата (не е прието като обичай в практиката при покупко-продажба на автомобил да се разглобява двигателят), тъй като умората на материала се получава в сравнително дълъг период от време, през който процесният лек автомобил е експлоатиран от продавача и нарушава възможността за обикновеното му употребление, тъй като уврежда и създава опасност от унищожаване на двигателя, без който автомобилът не може да се движи и да изпълнява основната си функция. По делото обаче не може да се установи дали причината за повредата на двигателя е механичен удар вътре в самия двигателя или вследствие от умора на материала. Поради това не може да се направи извод, че процесното увреждане на двигателя на автомобила представлява скрит недостатък на продадената вещ, доколкото от данните по делото се установи, че може да се дължи и на механична повреда, настъпила по време на инцидента. По своята същност отчупването на детайл или навлизането на течност (охладителна или машинно масло) в двигателя, което може да причини процесните увреждания, е случайно събитие и настъпването му е въпрос на неблагоприятно стечение на обстоятелствата, което е могло да се прояви във всеки един момент както при продавача, така и при

купувача. Механичното увреждане не е скрит недостатък на вещта и съответно не води до отговорност на продавача, а уврежданията, причинени вследствие на това, следва да останат в тежест на собственика на вещта, който поема риска от погиване или увреждане на собствената му вещ. Доколкото в процесния случай не може да се установи причината за настъпване на процесните увреждания, не се установява категорично и наличието на скрити недостатъци на вещта, поради което искът се явява недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Аналогично, недоказан се явява и искът по чл. 195, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 193 ЗЗД, вр. чл. 82 ЗЗД, доколкото предпоставка за уважаване на този иск е процесният лек автомобил да е продаден с недостатъци, вследствие на които ищецът е претърпял вреди. Доколкото не се установява, че причината за настъпване на вредите са недостатъци на вещта при закупуването ѝ, неокан се явява и предявеният иск за обезщетяване на вредите за заместващ автомобил и репатриране.

По разноските:

При този изход на делото право за присъждане на разноски възниква за ответника на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. В настоящото производство ответникът е доказал извършени разноски в размер на 1080 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение с ДДС и 400 лв. – възнаграждение за вещо лице по съдебно-автотехническа експертиза. Ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника, което е неоснователно. Минималният размер на адвокатското възнаграждение съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 Наредба № 1/09.07.2004 г. е 903,69 лв. В случая уговореното и заплатено възнаграждение е 900 лв. без ДДС или 1080 лв. с ДДС, поради което възнаграждението, заплатено от ответника е под минимума и не подлежи на намаляване. Въз основа на посоченото, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 1480 лв. на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Така мотивиран и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Г. П. С., с ЕГН ***** против В. В. П., с ЕГН ***** искове по: чл. 195, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5767 лева, представляваща разходи за отстраняване на недостатъци по закупен от ищеца лек автомобил на 07.11.2022 г., както и по чл. 195, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД за сумата от 269,90 лева, представляваща обезщетение за вредите, претърпени от ищеца вследствие неизпълнение на задължението на ответника за продаването на лек автомобил без недостатъци с договор от 07.11.2022 г.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК Г. П. С., с ЕГН ***** да заплати на В. В. П., с ЕГН ***** сумата от **1480 лева**, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на препис пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____